

CHÚA NHẬT LỄ LÁ

lễ trọng

Tin Mừng - kiêu lá

Lc 19,28-40

Chúc tụng Đấng ngự đến nhân danh Đức Chúa.

✠ Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Lu-ca.

²⁸ Khi ấy, Đức Giê-su dẫn đầu các môn đệ, tiến lên Giê-ru-sa-lem. ²⁹ Khi đến gần làng Bết-pha-ghê và làng Bê-ta-ni-a, bên triền núi gọi là núi Ô-liu, Người sai hai môn đệ và bảo : ³⁰ “Các anh đi vào làng trước mặt kia. Khi vào sẽ thấy một con lừa con chưa ai cỡi bao giờ, đang cột sẵn đó. Các anh cỡi dây ra và dắt nó đi. ³¹ Nếu có ai hỏi : ‘Tại sao các anh cỡi lừa người ta ra’, thì cứ nói : ‘Chúa có việc cần dùng !’ ³² Hai người được sai liền ra đi và thấy y như Người đã nói. ³³ Các ông đang cỡi dây lừa, thì những người chủ nói với các ông : “Tại sao các anh lại cỡi lừa người ta ra ?” ³⁴ Hai ông đáp : “Chúa có việc cần dùng.”

³⁵ Các ông dắt lừa về cho Đức Giê-su, rồi lấy áo choàng của mình phủ trên lưng lừa, và giúp Người cỡi lên. ³⁶ Người đi tới đâu, dân chúng cũng lấy áo choàng trải xuống mặt đường. ³⁷ Khi Người đến gần chỗ dốc xuống núi Ô-liu, tất cả đoàn môn đệ vui mừng bắt đầu lớn tiếng ca tụng Thiên Chúa, vì các phép lạ họ đã được thấy. ³⁸ Họ hô lên : Chúc tụng Đức Vua, Đấng ngự đến nhân danh Chúa ! Bình an trên cõi trời cao, vinh quang trên các tầng trời !

³⁹ Trong đám đông, có vài người thuộc nhóm Pha-ri-sêu nói với Đức Giê-su : “Thưa Thầy, Thầy trách môn đệ Thầy đi chứ !” ⁴⁰ Người đáp : “Tôi bảo các ông : họ mà làm thinh, thì sỏi đá cũng sẽ kêu lên !”

Ca nhập lễ

Sáu ngày trước đại lễ Vượt Qua,

khi Chúa vào thành Giê-ru-sa-lem,
các trẻ em chạy ra đón Người,
tay phất cành thiên tuế.
Miệng lớn tiếng hò reo.

Bài đọc 1

Is 50,4-7

Tôi đã không che mặt khi bị mắng nhiếc phỉ nhổ, tôi biết mình sẽ không phải thẹn thùng.

Bài trích sách ngôn sứ I-sai-a.

- ⁴ Đức Chúa là Chúa Thượng
đã cho tôi nói năng như một người môn đệ,
để tôi biết lựa lời nâng đỡ ai rã rời kiệt sức.
Sáng sáng Người đánh thức, Người đánh thức tôi
để tôi lắng tai nghe như một người môn đệ.
- ⁵ Đức Chúa là Chúa Thượng đã mở tai tôi,
còn tôi, tôi không cưỡng lại, cũng chẳng tháo lui.
- ⁶ Tôi đã đưa lưng cho người ta đánh đòn,
giơ má cho người ta giạt râu.
Tôi đã không che mặt khi bị mắng nhiếc phỉ nhổ.
- ⁷ Có Đức Chúa là Chúa Thượng phù trợ tôi,
vì thế, tôi đã không hổ thẹn,
vì thế, tôi trơ mặt ra như đá.
Tôi biết mình sẽ không phải thẹn thùng.

Đáp ca

Tv 21,7-9.17-18.19-20.23.24 (Đ. c.2a)

Đ. *Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nở lòng ruồng bỏ con sao ?*

- ⁷ Thân sâu bọ chứ người đâu phải,
con bị đời mắng chửi để duôi.
- ⁸ Thấy con ai cũng chê cười,

lắc đầu bĩu mỏ buông lời mỉa mai :

⁹ “Nó cậy Chúa, mặc Người cứu nó !
Người có thương, giải gỡ đi nào !”

Đ. *Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao ?*

¹⁷ Cả bầy chó trong ngoài vây bủa,
chúng đâm con thủng cả chân tay,

¹⁸ xương con đếm được vẫn dài,
chúng đưa cặp mắt cứ hoài ngó xem.

Đ. *Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao ?*

¹⁹ Áo mặc ngoài chúng đem chia chác,
còn áo trong cũng bắt thắm luôn.

²⁰ Chúa là sức mạnh con nương,
cứu mau, lạy Chúa, xin đừng đứng xa.

Đ. *Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao ?*

²³ Con nguyện sẽ loan truyền danh Chúa
cho anh em tất cả được hay,
và trong đại hội dân Ngài,
con xin dâng tiến một bài tán dương.

Đ. *Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao ?*

²⁴ Hỡi những ai kính sợ Đức Chúa, hãy ca tụng Người đi !
Hỡi toàn thể giống nòi Gia-cóp, nào hãy tôn vinh Người !
Dòng dõi Ít-ra-en tất cả, nào một dạ khiếp oai !

Đ. *Lạy Chúa con thờ, muôn lạy Chúa,
Ngài nỡ lòng ruồng bỏ con sao ?*

Bài đọc 2

Pl 2,6-11

Đức Ki-tô đã tự khiêm tự hạ, nên Thiên Chúa đã siêu tôn Người.

Bài trích thư của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Phi-líp-phê.

- ⁶ Đức Giê-su Ki-tô
vốn dĩ là Thiên Chúa
mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì
địa vị ngang hàng với Thiên Chúa,
⁷ nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang
mặc lấy thân nô lệ,
trở nên giống phàm nhân
sống như người trần thế.
⁸ Người lại còn hạ mình,
vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết,
chết trên cây thập tự.
⁹ Chính vì thế, Thiên Chúa đã siêu tôn Người
và tặng ban danh hiệu
trổi vượt trên muôn ngàn danh hiệu.
¹⁰ Như vậy, khi vừa nghe danh thánh Giê-su,
cả trên trời dưới đất
và trong nơi âm phủ,
muôn vật phải bái quỳ ;
¹¹ và để tôn vinh Thiên Chúa Cha,
mọi loài phải mở miệng tuyên xưng rằng :
“Đức Giê-su Ki-tô là Chúa”.

Tung hô Tin Mừng

Pl 2,8-9

Vì chúng ta, Đức Ki-tô đã tự hạ,
vâng lời cho đến nỗi bằng lòng chịu chết,
chết trên cây thập tự.

Chính vì thế, Thiên Chúa đã siêu tôn Người
và tặng ban danh hiệu
trỗi vượt trên muôn ngàn danh hiệu.

Dấu ký hiệu viết tắt :

- ✠** : Đức Giê-su
- nk** : người kể
- m** : một người
- dc** : dân chúng

Tin Mừng

Lc 22,14 – 23,56

Cuộc Thương Khó của Đức Giê-su Ki-tô, Chúa chúng ta.

✠ Cuộc Thương Khó của Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Luca.

22 ¹⁴ **nk** Khi đến giờ ăn tiệc Vượt Qua, Đức Giê-su vào bàn với các Tông Đồ. ¹⁵ Người nói với các ông : **✠** “Thầy những khát khao mong mỏi ăn lễ Vượt Qua này với anh em trước khi chịu khổ hình. ¹⁶ Bởi vì, Thầy nói cho anh em hay, Thầy sẽ không bao giờ ăn lễ Vượt Qua này nữa, cho đến khi lễ này được nên trọn vẹn trong Nước Thiên Chúa.”

¹⁷ **nk** Rồi Người nhận lấy chén, dâng lời tạ ơn và nói : **✠** “Anh em hãy cầm lấy mà chia nhau. ¹⁸ Bởi vì, Thầy bảo cho anh em biết, từ nay, Thầy không còn uống sản phẩm của cây nho nữa, cho đến khi Triều Đại Thiên Chúa đến.”

¹⁹ **nk** Rồi Người cầm lấy bánh, dâng lời tạ ơn, bẻ ra, trao cho các ông và nói : **✠** “Đây là mình Thầy, hiến tế vì anh em. Anh em hãy làm việc này, mà tưởng nhớ đến Thầy.” ²⁰ **nk** Và tới tuần rượu cuối bữa ăn, Người cũng làm như vậy và nói : **✠** “Chén này là giao ước mới, lập bằng máu Thầy, máu đổ ra vì anh em.

²¹ **✠** “Nhưng này bàn tay kẻ nộp Thầy đang cùng đặt trên bàn

với Thầy. ²² Đã hấn Con Người ra đi như đã ấn định, nhưng khổn cho kẻ nào nộp Con Người.” ²³ **nk** Các Tông Đồ bắt đầu bàn tán với nhau xem ai trong Nhóm lại là kẻ toan làm chuyện ấy.

²⁴ **nk** Các ông còn cãi nhau sôi nổi xem ai trong Nhóm được coi là người lớn nhất. ²⁵ Đức Giê-su bảo các ông : ✠ “Vua các dân thì dùng uy mà thống trị dân, và những ai cầm quyền thì tự xưng là ân nhân. ²⁶ Nhưng anh em thì không phải như thế, trái lại, ai lớn nhất trong anh em, thì phải nên như người nhỏ tuổi nhất, và kẻ làm đầu thì phải nên như người phục vụ. ²⁷ Bởi lẽ, giữa người ngồi ăn với kẻ phục vụ, ai lớn hơn ai ? Hấn là người ngồi ăn chứ ? Thế mà, Thầy đây, Thầy sống giữa anh em như một người phục vụ.

²⁸ ✠ “Còn anh em, anh em vẫn một lòng gắn bó với Thầy, giữa những lúc Thầy gặp thử thách gian nan. ²⁹ Vì thế, Thầy sẽ trao Vương Quốc cho anh em, như Cha Thầy đã trao cho Thầy, ³⁰ để anh em được đồng bàn ăn uống với Thầy trong Vương Quốc của Thầy, và ngự toà xét xử mười hai chi tộc Ít-ra-en.”

³¹ **nk** Rồi Chúa nói : ✠ “Si-môn, Si-môn ơi, kìa Xa-tan đã xin được sàng anh em như người ta sàng gạo. ³² Nhưng Thầy đã cầu nguyện cho anh để anh khỏi mất lòng tin. Phần anh, một khi đã trở lại, hãy làm cho anh em của anh nên vững mạnh.” ³³ **nk** Ông Phê-rô thưa với Người : **nk** “Lạy Chúa, dầu có phải vào tù hay phải chết với Chúa đi nữa, con cũng sẵn sàng.” ³⁴ **nk** Đức Giê-su lại nói : ✠ “Này anh Phê-rô, Thầy bảo cho anh biết, hôm nay gà chưa kịp gáy, thì đã ba lần anh chối là không biết Thầy.”

³⁵ **nk** Rồi Người nói với các ông : ✠ “Khi Thầy sai anh em ra đi, không túi tiền, không bao bị, không giày dép, anh em có thiếu thốn gì không ?” **nk** Các ông đáp : **nk** “Thưa không.” ³⁶ **nk** Người bảo các ông : ✠ “Nhưng bây giờ, ai có túi tiền thì hãy mang theo, ai có bao bị cũng vậy ; còn ai chưa có gươm thì bán áo đi mà mua. ³⁷ Vì Thầy bảo cho anh em hay : cần phải ứng nghiệm nơi bản thân Thầy lời Kinh Thánh đã chép : Người bị liệt vào hàng

phạm pháp. Thật vậy, những gì đã chép về Thầy sắp được hoàn tất.”³⁸ **nk** Các ông nói : **nk** “Lạy Chúa, đã có hai thanh gươm đây.”

nk Người bảo họ : ✠ “Đủ rồi !”

³⁹ **nk** Sau đó, Người đi ra núi Ô-liu như đã quen. Các môn đệ cũng theo Người. ⁴⁰ Đến nơi, Người bảo các ông : ✠ “Anh em hãy cầu nguyện kéo sa chước cám dỗ.”

⁴¹ **nk** Rồi Người đi xa các ông một quãng, chùng bảng ném một hòn đá, và quỳ gối cầu nguyện rằng : ⁴² ✠ “Lạy Cha, nếu Cha muốn, xin cất chén này xa con. Tuy vậy, xin đừng cho ý con thể hiện, mà là ý Cha.” ⁴³ **nk** Bấy giờ có thiên sứ tự trời hiện đến tăng sức cho Người. ⁴⁴ Lòng xao xuyến bồi hồi, nên Người càng khẩn thiết cầu xin. Và mồ hôi Người như những giọt máu rơi xuống đất.

⁴⁵ **nk** Cầu nguyện xong, Người đứng lên, đến chỗ các môn đệ, thấy các ông đang ngủ vì buồn phiền, ⁴⁶ Người liền nói với các ông : ✠ “Sao anh em lại ngủ ? Dậy mà cầu nguyện, kéo sa chước cám dỗ.”

⁴⁷ **nk** Người còn đang nói, thì một đám đông xuất hiện, và kẻ dẫn đầu tên là Giu-đa, một người trong Nhóm Mười Hai. Hắn lại gần Đức Giê-su để hôn Người. ⁴⁸ Đức Giê-su bảo hắn : ✠ “Giu-đa ơi, anh dùng cái hôn mà nộp Con Người sao ?” ⁴⁹ **nk** Thấy việc sắp xảy ra, những kẻ đứng chung quanh Người liền hỏi : **nk** “Lạy Chúa, chúng con tuốt gươm chém được không ?” ⁵⁰ **nk** Thế rồi một người trong nhóm chém tên đầy tớ của thượng tế, làm nó đứt tai bên phải. ⁵¹ Nhưng Đức Giê-su lên tiếng : ✠ “Thôi, ngừng lại.” **nk** Và Người sờ vào tai tên đầy tớ mà chữa lành.

⁵² **nk** Sau đó Đức Giê-su nói với các thượng tế, lãnh binh Đền Thờ và kỳ mục đến bắt Người : ✠ “Tôi là một tên cướp sao mà các ông đem gươm giáo gậy gộc đến ?” ⁵³ Ngày ngày, tôi ở giữa các ông trong Đền Thờ, mà các ông không tra tay bắt. Nhưng đây là giờ của các ông, là thời của quyền lực tối tăm.”

⁵⁴ **nk** Họ bắt Đức Giê-su, điệu Người đến nhà vị thượng tế. Còn

ông Phê-rô thì theo xa xa. ⁵⁵ Họ đốt lửa giữa sân và đang ngồi quây quần với nhau, thì ông Phê-rô đến ngồi giữa họ. ⁵⁶ Thấy ông ngồi bên ánh lửa, một người tớ gái nhìn ông chòng chọc và nói : **nk** "Cả bác này cũng đã ở với ông ấy đấy !" ⁵⁷ **nk** Ông liền chối : **nk** "Tôi có biết ông ấy đâu, chị !" ⁵⁸ **nk** Một lát sau, có người khác thấy ông, liền nói : **nk** "Cả bác nữa, bác cũng thuộc bọn chúng !" **nk** Nhưng ông Phê-rô đáp lại : **nk** "Này anh, không phải đâu !" ⁵⁹ **nk** Chừng một giờ sau, có người khác lại quả quyết : **nk** "Đúng là bác này cũng đã ở với ông ấy, vì bác ta cũng là người Ga-li-lê." ⁶⁰ **nk** Nhưng ông Phê-rô trả lời : **nk** "Này anh, tôi không biết anh nói gì !" **nk** Ngay lúc ông còn đang nói, thì gà gáy. ⁶¹ Chúa quay lại nhìn ông, ông sực nhớ lời Chúa đã bảo ông : "Hôm nay, gà chưa kịp gáy, thì anh đã chối Thầy ba lần." ⁶² Và ông ra ngoài, khóc lóc thảm thiết.

⁶³ **nk** Những kẻ canh giữ Đức Giê-su nhạo báng đánh đập Người. ⁶⁴ Chúng bịt mắt Người lại, rồi hỏi rằng : **nk** "Nói tiên tri xem : ai đánh ông đó ?" ⁶⁵ **nk** Chúng còn thốt ra nhiều lời khác xúc phạm đến Người.

⁶⁶ **nk** Khi trời sáng, đoàn kỳ mục trong dân, các thượng tế và kinh sư nhóm họp. Họ điệu Người ra trước Thượng Hội Đồng ⁶⁷ và hỏi : **nk** "Ông có phải là Đấng Mê-si-a thì nói cho chúng tôi biết !" **nk** Người đáp : ✠ "Tôi có nói với các ông, các ông cũng chẳng tin ; ⁶⁸ tôi có hỏi, các ông cũng chẳng trả lời. ⁶⁹ Nhưng từ nay, Con Người sẽ ngự bên hữu Thiên Chúa toàn năng." ⁷⁰ **nk** Mọi người liền nói : **nk** "Vậy ông là Con Thiên Chúa sao ?" **nk** Người đáp : ✠ "Đúng như các ông nói, chính tôi đây." ⁷¹ **nk** Họ liền nói : "Chúng ta cần gì lời chứng nữa ? Chính chúng ta vừa nghe miệng hắn nói !" "

23 ¹ **nk** Toàn thể cử tọa đứng lên, điệu Đức Giê-su đến ông Phi-la-tô.

² **nk** Họ bắt đầu tố cáo Người rằng : **nk** "Chúng tôi đã phát giác

ra tên này sách động dân tộc chúng tôi, và ngăn cản dân chúng nộp thuế cho hoàng đế Xê-da, lại còn xưng mình là Mê-si-a, là Vua nữa.” ³ **nk** Ông Phi-la-tô hỏi Người : **nk** “Ông là Vua dân Do-thái sao ?” **nk** Người trả lời : ✠ “Chính ngài nói đó.” ⁴ **nk** Ông Phi-la-tô nói với các thượng tế và đám đông : **nk** “Ta xét thấy người này không có tội gì.” ⁵ **nk** Nhưng họ cứ khẳng khẳng nói : **nk** “Hắn đã xúi dân nổi loạn, đi giảng dạy khắp vùng Giu-đê, bắt đầu từ Ga-li-lê cho đến đây.” ⁶ **nk** Nghe nói thế, ông Phi-la-tô liền hỏi xem đương sự có phải là người Ga-li-lê không. ⁷ Và khi biết Người thuộc thẩm quyền vua Hê-rô-đê, ông liền cho áp giải Người đến với nhà vua lúc ấy cũng đang có mặt tại Giê-ru-sa-lem.

⁸ **nk** Vua Hê-rô-đê thấy Đức Giê-su thì mừng rỡ lắm, vì từ lâu vua muốn được gặp Người bởi đã từng nghe nói về Người. Và lại, vua cũng mong được xem Người làm một hai phép lạ. ⁹ Nhà vua hỏi Người nhiều điều, nhưng Người không trả lời gì cả. ¹⁰ Các thượng tế và kinh sư đứng đó, tố cáo Người dữ dội. ¹¹ Vua Hê-rô-đê cũng như thị vệ đều khinh dể Người ra mặt nên khoác cho Người một chiếc áo rục rở mà chế giễu, rồi cho giải Người lại cho ông Phi-la-tô. ¹² Ngày hôm ấy, vua Hê-rô-đê và tổng trấn Phi-la-tô bắt đầu thân thiện với nhau, chứ trước kia hai bên vẫn hiểm thù.

¹³ **nk** Bấy giờ ông Phi-la-tô triệu tập các thượng tế, thủ lãnh và dân chúng lại ¹⁴ mà nói : **nk** “Các người nộp người này cho ta, vì cho là tay kích động dân, nhưng ta đã hỏi cung ngay trước mặt các người, mà không thấy người này có tội gì, như các người tố cáo. ¹⁵ Cả vua Hê-rô-đê cũng vậy, bởi lẽ nhà vua đã cho giải ông ấy lại cho chúng ta. Và các người thấy đó, ông ấy chẳng can tội gì đáng chết cả. ¹⁶ Vậy ta sẽ cho đánh đòn rồi thả ra.” [17] ¹⁸ **nk** Nhưng tất cả mọi người đều la ó : **nk** “Giết nó đi, thả Ba-ra-ba cho chúng tôi !” ¹⁹ **nk** Tên này đã bị tổng ngục vì một vụ bạo động đã xảy ra trong thành, và vì tội giết người. ²⁰ Ông Phi-la-tô muốn thả Đức Giê-su, nên lại lên tiếng một lần nữa. ²¹ Nhưng họ cứ một

mực la lớn : **nk** “Đóng đinh ! Đóng đinh nó vào thập giá !” ²² **nk** Lần thứ ba, ông Phi-la-tô nói với họ : **nk** “Nhưng ông ấy đã làm điều gì gian ác ? Ta xét thấy ông ấy không có tội gì đáng chết. Vậy ta sẽ cho đánh đòn rồi thả ra.” ²³ **nk** Nhưng họ cứ la to hơn, nhất định đòi phải đóng đinh Người. Và tiếng la càng thêm dữ dội.

²⁴ **nk** Ông Phi-la-tô quyết định chấp thuận điều họ yêu cầu. ²⁵ Ông phóng thích người tù họ xin tha, tức là tên bị tổng ngục vì tội bạo động và giết người. Còn Đức Giê-su thì ông trao nộp theo ý họ muốn.

²⁶ **nk** Khi điệu Đức Giê-su đi, họ bắt một người từ miền quê lên, tên là Si-môn, gốc Ky-rê-nê, đặt thập giá lên vai cho ông vác theo sau Đức Giê-su. ²⁷ Dân chúng đi theo Người đông lắm, trong số đó có nhiều phụ nữ vừa đấm ngực vừa than khóc Người. ²⁸ Đức Giê-su quay lại phía các bà mà nói : ✠ “Hỡi chị em thành Giê-ru-sa-lem, đừng khóc thương tôi làm gì. Có khóc thì khóc cho phận mình và cho con cháu. ²⁹ Vì này đây sẽ tới những ngày người ta phải nói : ‘Phúc thay đàn bà hiếm hoi, người không sinh không đẻ, kẻ không cho bú mớm !’ ³⁰ Bấy giờ người ta sẽ bắt đầu nói với núi non : ‘Đổ xuống chúng tôi đi !, và với gò nổng : ‘Phủ lấp chúng tôi đi ! ³¹ Vì cây xanh tươi mà người ta còn đối xử như thế, thì cây khô héo sẽ ra sao ?’ ³² **nk** Có hai tên gian phi cũng bị điệu đi hành quyết cùng với Người.

³³ **nk** Khi đến nơi gọi là “Đồi Sọ”, họ đóng đinh Người vào thập giá, cùng lúc với hai tên gian phi, một tên bên phải, một tên bên trái. ³⁴ Bấy giờ Đức Giê-su cầu nguyện rằng : ✠ “Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm.” **nk** Rồi họ lấy áo của Người chia ra mà bắt thăm.

³⁵ **nk** Dân chúng đứng nhìn, còn các thủ lĩnh thì buông lời cười nhạo : **nk** “Hắn đã cứu người khác, thì cứu lấy mình đi, nếu thật hắn là Đấng Ki-tô của Thiên Chúa, là người được tuyển chọn !” ³⁶ **nk** Lính tráng cũng chế giễu Người. Chúng lại gần, đưa giã cho

Người uống ³⁷ và nói : **nk** "Nếu ông là vua dân Do-thái thì cứu lấy mình đi !" ³⁸ **nk** Phía trên đầu Người có bản án viết : "Đây là vua người Do-thái."

³⁹ **nk** Một trong hai tên gian phi bị treo trên thập giá cũng nhục mạ Người : **nk** "Ông không phải là Đấng Ki-tô sao ? Hãy tự cứu mình đi, và cứu cả chúng tôi với !" ⁴⁰ **nk** Nhưng tên kia mắng nó : **nk** "Mày đang chịu chung một hình phạt, vậy mà cả Thiên Chúa, mà cũng không biết sợ ! ⁴¹ Chúng ta chịu như thế này là đích đáng, vì xứng với việc đã làm. Chứ ông này đâu có làm điều gì trái !" ⁴² **nk** Rồi anh ta thưa với Đức Giê-su : **nk** "Ông Giê-su ơi, khi ông vào Nước của ông, xin nhớ đến tôi !" ⁴³ **nk** Và Người nói với anh ta : ✠ "Tôi bảo thật anh, hôm nay, anh sẽ được ở với tôi trên Thiên Đàng."

⁴⁴ **nk** Bấy giờ đã gần tới giờ thứ sáu, thế mà bóng tối bao phủ khắp mặt đất, mãi đến giờ thứ chín. ⁴⁵ Mặt trời ngưng chiếu sáng. Bức màn trướng trong Đền Thờ bị xé ngay chính giữa. ⁴⁶ Đức Giê-su kêu lớn tiếng : ✠ "Lạy Cha, con xin phó thác hồn con trong tay Cha." **nk** Nói xong, Người tắt thở.

(quỳ gối, thình lạng trong giây lát)

⁴⁷ **nk** Thấy sự việc xảy ra như thế, viên đại đội trưởng cất tiếng tôn vinh Thiên Chúa rằng : **nk** "Người này đích thực là người công chính !" ⁴⁸ **nk** Toàn thể dân chúng đã kéo đến xem cảnh tượng ấy, khi thấy sự việc đã xảy ra, đều đấm ngực trở về.

⁴⁹ **nk** Đứng đằng xa, có tất cả những người quen biết Đức Giê-su cũng như những phụ nữ đã theo Người từ Ga-li-lê ; các bà đã chứng kiến những việc ấy.

⁵⁰ **nk** Khi ấy có một người tên là Giô-xếp, thành viên của Thượng Hội Đồng, một người lương thiện, công chính. ⁵¹ Ông đã không tán thành quyết định và hành động của Thượng Hội Đồng. Ông là người thành A-ri-ma-thê, một thành của người Do-thái, và cũng là người vẫn mong chờ Nước Thiên Chúa. ⁵² Ông đến gặp

tổng trấn Phi-la-tô để xin thi hài Đức Giê-su. ⁵³ Ông hạ xác Người xuống, lấy tấm vải gai mà liệm, rồi đặt Người vào ngôi mộ đục sẵn trong núi đá, nơi chưa chôn cất ai bao giờ. ⁵⁴ Hôm ấy là áp lễ, và ngày sa-bát bắt đầu ló rạng.

⁵⁵ **nk** Cùng đi với ông Giô-xếp, có những người phụ nữ đã theo Đức Giê-su từ Ga-li-lê. Các bà để ý nhìn ngôi mộ và xem xác Người được đặt như thế nào.

⁵⁶ **nk** Rồi các bà về nhà, chuẩn bị dầu và thuốc thơm. Nhưng ngày sa-bát, các bà nghỉ lễ như Luật truyền.

Ca hiệp lễ

Mt 26,42

Lạy Cha, chén đắng này, nếu con phải uống,
không sao tránh được,
thì xin vâng ý Cha.